

Červenec v naší farnosti

Konečně přichází pro školáky dlouho očekávaný měsíc prázdnin. Přeji všem dětem i jejich rodičům, aby o těchto letních dnech načerpali sílu, odpočinuli si.

Přikládám katechezi papeže Františka:

Oslavy v rodině (papež František)

Dobrý den, drazí bratři a sestry!

Dnes otvíráme krátké zamyšlení nad třemi prvky, které rytmizují život rodiny. Jsou jimi oslavy, práce a modlitba.

Dnes budeme mluvit o slavení svátečních okamžiků. A hned řekněme, že slavení svátků je Božím vynálezem. Vzpomeňme si na závěr vyprávění o stvoření světa z 1. knihy Mojžíšovy, který jsme si vyslechli: „Sedmého dne dokončil Bůh své dílo, které konal; sedmého dne přestal konat veškeré své dílo. A Bůh požehnal a posvětil sedmý den, neboť v něm přestal konat veškeré své stvořitelské dílo (Gn 2,2–3).“ Bůh sám nás učí, že je důležité věnovat čas spokojenému pohledu na to, co se nám podařilo vykonat v naší práci. Hovořím samozřejmě o práci nejen ve smyslu řemesla nebo zaměstnání, ale v širším smyslu slova, totiž činnosti, kterou my lidé, muži a ženy, můžeme spolupracovat na stvořitelském Božím díle.

Oslavy tedy nejsou lenošným vysedáváním v křesle nebo opojením z naivního úniku před realitou ... Nikoliv, každá oslava je především zamilovaným pohledem plným vděčnosti za práci, která byla dobře vykonána; oslavujeme práci. Také vy, mladí novomanželé, oslavujete dobré dílo vašeho zasnoubení, které je tak krásné! Je to čas, kdy se díváme na své děti nebo vnoučata, jak rostou, a v duchu si říkáme: jaká krása! Je to čas, kdy se díváme na svůj dům, na své přátele, kteří nás přišli navštívit, na společenství, ve kterém žijeme, a říkáme si: jak krásná věc! Bůh udělal to samé, když stvořil svět. A pokračuje v tom nestále, protože Bůh stále tvoří, i nyní v tomto okamžiku! Může se stát, že oslava sváteční chvíle se odehrává za okolností, které jsou těžké a bolestné, takže se při nich člověku až úzkostí svírá hrdlo. Avšak i v tomto případě prosme Boha o sílu, abychom takovou slavnostní chvíli úplně nevyprázdnili. Vy, maminky a tatínkové, to dobře znáte: kolikrát jste z lásky k dětem schopni překousnout různé nepříjemnosti, jen abyste jim umožnili dobře prožít sváteční den a zakusit krásu života. Kolik lásky je v takovém konání!

Také do pracovní oblasti – aniž bychom zanedbali své povinnosti – umíme vnést trochu sváteční nálady: oslavu narozenin, oslavu sňatku, oslavu novorozeněte, stejně jako rozlučku nebo oslavu na přivítanou. Je důležité umět oslavit takové okamžiky. Jsou to chvíle lidské blízkosti uvnitř soukolí pracovního procesu, které nám dělají dobře!

Avšak skutečný sváteční čas přerušuje naši výdělečnou pracovní činnost. Je to posvátný čas, protože člověku připomíná, že je stvořen k Božímu obrazu. Bůh není otrokem práce, ale je jejím Pánem, a proto i my nemáme být nikdy otroky práce, ale jejími „pány“. Existuje jedno přikázání, které se toho týká, přikázání, které se týká každého člověka bez výjimky! A přesto víme, že existují miliony mužů a žen, a dokonce i dětí, kteří jsou otroky práce! I dnes existují otroci! Jsou vykořisťováni a musí konat otrockou práci, a to vše je proti Bohu a proti důstojnosti člověka. Posedlost ekonomickým ziskem a technická výkonnost ohrožují rytmus lidského života, protože život má své lidské tempo.

Je to rytmus odpočinku, zejména nedělního odpočinku, který je nám dán, abychom při něm užívali toho, co se nedá vyrobit a co se nespotřebovává, co se nedá koupit a nikde se neprodává. Ale místo toho vidíme, že ideologie zisku a spotřeby by chtěla pohltit i sváteční chvíle. I svátky bývají někdy zúženy na pouhý „obchod“, na vydělávání peněz a jejich utrácení. Ale copak pracujeme kvůli tomuhle? Nenasytná spotřeba, která vytváří odpad, je ošklivou nákazou, která kromě jiného nakonec způsobí, že jsme mnohem unavenější než předtím. Poškozuje skutečnou práci a vysává život. Obětí nespořádaného rytmu slavení se stává zejména mládež.

Nakonec, sváteční čas je svatý, protože jej zvláštním způsobem obývá Bůh. Nedělní mše svatá přináší k oslavě všechnu milost Ježíše Krista: jeho přítomnost, jeho lásku, jeho oběť, to, že z nás vytváří společenství a přebývá s námi... A díky tomu získává každá skutečnost plnost svého smyslu: práce, rodina, každodenní radosti i obtíže, utrpení i smrt; to vše je proměněno Kristovou milostí.

Rodina je mimořádně uzpůsobená k tomu, aby pochopila, nasměrovala a podporovala pravou hodnotu svátečního času. Jak jsou krásné rodinné oslavy, jsou přímo nádherné! Zvláště v neděli. Určitě to není náhoda, že oslavy, kde je místo pro celou rodinu, jsou ty, které se lépe vydaří! Samotný život rodiny, pokud se na něj díváme očima víry, se nám jeví lepší než námahy, které nás to stojí. Připadá nám jako mistrovský kus ve své jednoduchosti, je krásný, protože není vyumělkovaný, není falešně předstíraný, ale je schopen v sobě zahrnout všechny rysy pravého života. Jeví se nám jako „velmi dobrý“, jak to řekl Bůh na konci stvoření člověka – muže a ženy (srov. Gn 1,31). Možnost slavit je tedy drahocenným Božím darem, je to dárek, který Bůh dal lidské rodině.

Nepokazme ho! Děkuji.

Katecheze papeže Františka na gen. audienci, aula Pavla VI. 12.8.2015, přeložil Petr Havlíček SJ

Pozvánky do naší farnosti i k sousedům

V červenci zveme ke kapliče sv. Anny na Kozích Horách, kde 26. 7. 2018 v 18:00 hod. plánujeme mši svatou za rodiny naší farnosti.

Zveme také do kostela sv. Fabiána a Šebestiána do Staré Živohoště na koncert. V pátek 13. 7. 2018 v 19:00 hod. vystoupí Jaroslav Svěcený a Ladislav Horák. V sobotu 14. 7. 2018 v 19:00 hod. uvede Dětská opera Praha muzikál Prázdniny v Čechách.

Ze sousední mníšecké farnosti jsme zváni na tradiční Skaleckou pouť. 21. 7. 2018 v 10:00 hod. bude na Skalce u kostela sv. Maří poutní mše svatá, které se zúčastní břevnovský arcipat P. Prokop Siostrzonek O. S. B.

Informace o probíhajících a plánovaných opravách našich kostelů

Pokračují také práce na našich objektech: Restaurování kazatelny v Novém Kníně, restaurování oken ve farním kostele ve Starém Kníně, výmalba presbytáře v Živohošti a restaurování hlavního oltáře v Živohošti.

Snad se také podaří elektrifikace zvonů v kostele sv. Mikuláše v Novém Kníně. *„Ke kostelu patří zvon; když je kostel bez zvonu, je jakoby bez srdce. Když zazní zvon, zvláště v neděli, jeho zvuk vytváří slavnostnost té chvíle a je to jako by hlas kostela. Kostel tady stojí; již svou existencí zve k návštěvě, ale když se rozezní zvon, jako by někdo volal: Pojd'! Přijd'! Jako by připomínal, máš důstojnost dítěte Božího.“*

(z homilie pana kardinála Miloslava Vlka v Živohošti)

Přeji všem požehnaný čas. Žehná Vám

P. Josef Andrejčák O.Cr.